

РЕШЕНИЕ

№ 4524

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9475** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 124 -126 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба на А. Г. Г., чрез адв.Д. П., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап. 6, срещу Заповед № РД – 15 – 360/15.09.2022г., издадена от министъра на земеделието, с която на основание чл. 106, ал.1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител във вр. с утвърдено длъжностно разписание на Министерство на земеделието, в сила от 16 септември 2022г. е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката от длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“, дирекция „Морско дело и рибарство“, с ранг I младши за държавен служител, считано от 16.09.2022г.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Твърди се, че няма реално съкращаване на длъжността. Тя не е премахната като нормативно определена позиция и система от функции и задължения и в тази връзка не е налице основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, а правото на органа по назначаване да прекрати служебното правоотношение е упражнено в противоречие със закона. Жалбоподателката счита, че заповедта е издадена с цел, различна от целите на приложимите нормативни актове, при превратно упражняване на властнически правомощия и в противоречие с целта на закона. Претендира разности.

Ответникът, чрез юрисконсулт Д., прави искане за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на заповедта като законосъобразна. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката А. Г. Г. е заемала длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“, дирекция „Морско дело и рибарство“ на Министерство на земеделието, придобит ранг I младши за държавен служител.

На тази длъжност е преназначена със Заповед № РД – 15 – 14/11.01.2021г. на министъра на земеделието, храните и горите. До датата на преназначаване е заемала същата длъжност и със същия ранг в Държавен фонд земеделие.

Със Заповед № РД 09 – 7/08.01.2021г. на министъра на земеделието, храните и горите е утвърдено длъжностно разписание на Министерство на земеделието, храните и горите, в сила от 11.01.2021г. Със Заповед № РД 09 – 532/03.05.2022г. на министъра на земеделието е утвърдено длъжностно разписание, в сила от 03.05.2022г., което е идентично с предходно утвърденото, в сила от 11. 01.2021г. Съгласно длъжностните разписания, дирекция „Морско дело и рибарство“, отдел „Програмиране“ има числен състав към 11.01.2021г. и към 03.05.2022г. общо 12 бр., от които 1 бр. началник сектор, 3 бр. държавен експерт, 7 бр. главен експерт и 1 бр. старши експерт. Отделно има 1 щатна бройка за директор на дирекцията.

Със Заповед № РД 09 – 1035/14.09.2022г., на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл. 2, ал.3 от Закона за държавния служител и доклад с рег. № 93 – 4363/14.09.2022г. на и.д. главен секретар на Министерство на земеделието е утвърдено длъжностно разписание на Министерство на земеделието, в сила от 16.09.2022г. Длъжностното разписание е приложено по делото, видно от него и от заключението на вещото лице по приетата съдебно – икономическа експертиза, общата численост на отдел „Програмиране“ в дирекция „Морско дело и рибарство“, към 16.09.2022г. е 8 бройки за служители в отдела и 1 бройка за директор на дирекцията. От 8 бройки служители в отдел „Програмиране“ на дирекция „Морско дело и рибарство“, 1 бройка е за началник на сектор, 2 бройки са за държавен експерт, 4 бройки са за главен експерт и 1 бройка е за старши експерт. При сравняване на длъжностните разписания преди и след датата на издаване на процесната заповед е видно, че в дирекция „Морско дело и рибарство“ няма намаляване на числеността на персонала, но има намаляване на числеността на персонала в отдел „Програмиране“, общо с 4бр., от които бройките за длъжността „държавен експерт“ са намалени от 3бр. на 2 бр. и бройките за длъжността „главен експерт“ са намалени от 7 бр. на 4 бр. В същата дирекция „Морско дело и рибарство“, в отдел „Подбор на проектни предложения“ числеността е увеличена с 1 щатна бр. за длъжността „главен експерт“, в отдел „Последващ контрол и нередности“ щатната численост е увеличена с 3 щатни бр., от които 1 щатна бр. за длъжността „държавен експерт“ и 2 щатни бр. за длъжността „главен експерт“.

Изводът е, че 1 щатна бр. за длъжността „държавен експерт“ от отдел „Програмиране“, заемана от жалбоподателката е прехвърлена в отдел „Последващ контрол и нередности“. При сравнение между двете длъжностни характеристики за длъжностите в двата отдела се установява, че не е налице припокриване на функциите и задачите на длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“ и длъжността „държавен експерт“ в отдел „Последващ контрол и нередности“. Има съвпадение само на 4 вида преки задължения, но няма припокриване на основните функции. При сравнение на изискванията за заемане на длъжността вещото лице по съдебно –

икономическата експертиза е установило, че има разлика и в професионалната област. Изводът е, че двете длъжности са различни като нормативно определени позиции /в различни отдели/ и като система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностните характеристики.

По отношение на отдел „Подбор на проектни предложения“ в дирекция „Морско дело и рибарство“, при сравнение на функциите и задачите, изпълнявани от служителите на отдел „Програмиране“ и отдел „Подбор на проектни предложения“ е видно, че няма съответствие. Последният отдел се занимава основно с оценка на проектни предложения и участие в оценителни комисии. В тази връзка няма идентичност между функциите и задачите по длъжностната характеристика за замената от жалбоподателката длъжност и свободната длъжност и в двете щатни разписания за длъжността „държавен експерт“ в отдел „Подбор на проектни предложения“.

Съдът основава изводите си за установеното от фактическа страна на приетите по делото писмени доказателства, а именно: Заповед № РД – 15 – 360/15.09.2022г., издадена от министъра на земеделието, с която на основание чл.106, ал.1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител във вр. с утвърдено длъжностно разписание на Министерство на земеделието, в сила от 16 септември 2022г. е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката от длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“, дирекция „Морско дело и рибарство“, с ранг I младши за държавен служител, считано от 16.09.2022г.; Длъжностно разписание на Министерство на земеделието, храните и горите, в сила от 11.01.2021г.; Длъжностно разписание на Министерство на земеделието, в сила от 16.09.2022г.; Длъжностна характеристика за длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“ на дирекция „Морско дело и рибарство“, Длъжностна характеристика за длъжността „държавен експерт“ в отдел „Последващ контрол и нередности“ на дирекция „Морско дело и рибарство“; Поименно разписание на длъжностите в Министерство на земеделието към 03.05.2022г.; Поименно разписание на длъжностите в Министерство на земеделието към 16.09.2022г.

По делото е прието заключение на съдебно – икономическа експертиза на вещото лице А. Д. Ф. – П., което съдът кредитира изцяло като обосновано, компетентно, неоспорено от страните, основано на доказателствата по делото.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно - производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, от органа по назначаване – министъра на земеделието, при спазени изисквания за съдържание по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, в предвидената от закона форма, в съответствие с материалния закон и процесуалните правила.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на

длъжността. За да е налице реално съкращаване на длъжността, е необходимо заеманата длъжност да е премахната като нормативно определена позиция в утвърденото длъжностно разписание на съответната администрация и същата да не е запазена като система от функции, задължения и изисквания, включително и под друго наименование.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията“ се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 05.03.2004 г.) и според тази дефиниция „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на закона за министерство на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, която я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 10б, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

От така направената съпоставка между действащите длъжностни разписания преди и след съкращаване на жалбоподателката е видно, че със Заповед № РД 09 – 1035/14.09.2022г., на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл. 2, ал.3 от Закона за държавния служител и доклад с рег.№93 – 4363/14.09.2022г. на и.д. главен секретар на Министерство на земеделието е утвърдено длъжностно разписание на Министерство на земеделието, в сила от 16.09.2022г. С него е намалена общата численост на отдел „Програмиране“ в дирекция „Морско дело и рибарство“ с 4 щатни бройки, една от които е щатната бройка за длъжността „държавен експерт“, заемана от жалбоподателката. В новото щатно разписание и поименното разписание на длъжностите в Министерство на земеделието, в сила от 16.09.2022г. длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“ на дирекция „Морско дело и рибарство“ не съществува. Следователно, налице е реално намаляване на броя на щатната численост в отдел „Програмиране“ на дирекция „Морско дело и рибарство“, което доказва премахване на длъжността като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на администрацията. Намаляването на щатните бройки е форма на премахване на длъжности като нормативно определена позиция (решение № 1919 от 23.02.2015 г. по адм. д. № 12075/2014 г. по описа на ВАС).

При сравняване на длъжностната характеристика за длъжността, заемана от жалбоподателката и за длъжността „държавен експерт“ в отдел „Последващ контрол и нередности“ на същата дирекция се констатира, че не е налице припокриване на функциите и задачите на длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“ и длъжността „държавен експерт“ в отдел „Последващ контрол и нередности“. Има съвпадение само на 4 вида преки задължения, но няма припокриване на основните функции. При сравнение на изискванията за заемане на длъжността вещото лице по

съдебно – икономическата експертиза е установило, че има разлика и в професионалната област. Изводът е, че двете длъжности са различни като нормативно определени позиции /в различни отдели/ и като система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностните характеристики. При сравняване на професионалната област с тази на отдел „Подбор на проектни предложения“, е видно, че отделът се занимава основно с оценка на проектни предложения и участие в оценителни комисии, което не кореспондира с изпълняваните задачи от отдел „Програмиране“. Няма запазване на функции, задачи и задължения на съкратената като нормативно определена позиция длъжност, заемана от жалбоподателката. Двете предпоставки на реалното съкращаване на длъжността са налице.

При издаване на процесната заповед органът по назначаването е действал в условията на оперативна самостоятелност, в изпълнение на която той е упражнил правомощието да извършва структурни промени и реорганизации в управляваната от него администрация с оглед оптимизиране на дейността ѝ, в съответствие с установените правила за това, включително и закриването на определени длъжности. Съдът намира, че прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката е извършено при наличието на утвърдено от органа по назначаването –министъра на земеделието, ново длъжностно разписание. В рамките на компетентността на органа е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната администрация с оглед оптимизиране на дейността при съобразяване с приетата структурата и нормативно определената численост на персонала на служителите. В настоящия случай е налице утвърдено длъжностно разписание относно структурата на администрацията, въз основа на което министърът на земеделието е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателката. Целесъобразността на извършеното съкращаване на заеманата от оспорващата длъжност не е предмет на контрол в рамките на настоящето съдебно производство. По преценка на органа по назначаването може да се преустанови някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали обема на дейността, което се изразява в премахване или редуциране на съответните предвидени от длъжностното разписание щатни бройки.

Предвид изложеното, съдът намира, че е налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от А. Г. Г. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Не се установява оспорената заповед да е издадена в нарушение на целта на закона. Предвид коментираното по-горе реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателката, съдът намира, че упражняването на правомощията на органа по назначаването при условията на оперативна самостоятелност е в синхрон с целта на закона, т.е. не е налице и отменителното основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Смисълът на съкращаването е да се оптимизира работата, като дейността се организира по начин, който да позволи ефективно изпълнение на функциите от по-малко на брой служители. В конкретния случай е налице обективно намаляване на бройките за длъжността "държавен експерт" в отдел "Програмиране". Настоящият съдебен състав счита, че може да се направи извод, че при издаване на процесната заповед в условията на оперативна самостоятелност, административният орган е спазил изискванията за законосъобразност, както и основните принципи на АПК за законност, съразмерност и истинност. Събраните по делото доказателства не установяват, че с издаването на процесната заповед, административният орган е

преследвал цел, различна от оптимизиране дейността на администрацията или, че е злоупотребил с предоставените му властови правомощия.

По тези съображения, съдът намира твърденията на жалбоподателката, че с издаване на процесната заповед, ответникът е преследвал друга цел, противно на целта на закона, за неоснователни и недоказани. Настоящият съдебен състав приема, че съкращаването е насочено именно към оптимизиране на дейността на администрацията. С издаването на оспорената заповед не е нарушен и принципът за стабилитет на служебното правоотношение, предвиден в чл. 18 от ЗДСл, тъй като същото не е прекратено самоцелно, а след извършване на организационни и структурни промени с цел подобряване на дейността на съответната администрация, в съответствие с правомощията на органа по назначаването, който е овластен да избере организационната форма, под която ще се осъществява дейността, и да определи в рамките на установената численост, служителите, които ще заемат длъжностите и ще го подпомагат в изпълнение на неговата дейност.

В заключение, съдът счита, че обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма. Фактическите основания на акта, послужили като основание за прекратяване на служебното правоотношение, се съдържат в съпътстващите оспорения акт писмени документи- поименно и щатно утвърдено разписание на длъжностите в администрацията на агенцията, длъжностни характеристики. При постановяване на заповедта не са допуснати съществени административно - процесуални нарушения. Същата е съобразена с материалния закон, както и с неговата цел.

По тези съображения, жалбата на А. Г. Г. е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед на изхода на делото и поради своевременно предявено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение от ответника, такива следва да се присъдят в размерите по чл.78, ал.8 ГПК за един юрисконсулт, в размер на 100лв., предвид липсата на изрична правна уредба по този въпрос в АПК вр. чл.143 от същия кодекс. На основание чл.144 АПК е приложима субсидиарно нормата на чл.78, ал.8 ГПК, която предвижда, че в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Този размер в конкретния случай следва да се определи на 100 лв. - минимален размер по чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. Г. срещу Заповед №РД– 15 – 360/15.09.2022г.,

издадена от министъра на земеделието, с която на основание чл. 106, ал.1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител във вр. с утвърдено длъжностно разписание на Министерство на земеделието, в сила от 16 септември 2022г. е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката от длъжността „държавен експерт“ в отдел „Програмиране“, дирекция „Морско дело и рибарство“, с ранг I младши за държавен служител, считано от 16.09.2022г.

ОСЪЖДА А. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерство на земеделието, сумата от 100 (сто) лева за разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: